

KENÉZ FERENC

Odafenn pingált úrhajó

(A mákófalvi színjátszóknak, szeretettel)

1

Fakanál-menyasszonyok
fakanál-vőlegények

vígan ropja a táncot
a fakanál-vendégsereg

a fakanál-vőfély
elmondja a verset

s húzza a harangot
a fakanál-harangozó

a falu népe körbeüli a dombot
a falu egész népe
mind-mind fakanálból

ballag a tehénke
mögötte egy bivaly
bábok mind mind
bábok

nézi az úrból az estét
a holdba szállt úrutazó
tulipánnal és gyöngyvirággal
pingált a kalotaszegi úrhajó

tudja: odalenn
fakanál-párok
rejtik kulcsát a megmaradásnak

a házak fölött
fakanál-gólyák

fakanál-pólyást hoznak majd
a fakanál-fiúnak
fakanál-lánynak

az úri vendég leint a földre
holdas pályája magasából
hálás szívvel hogy holdba-írták

miközben

lenn ki holdba írta
ki odalenn rója a strófát
vendég ő is csak földi vendég
és ő is ő is fakanálból.

2

Áll a rendőr a fészker ajtajában,
bámulja némán az ezermester fafaragót.
Aztán megszólal:
Hát maga meg mit csinál itt?
Há micsinálnék? Fabrikálok.
Nocsak! S aztán mit fabrikál?
Hát mit fabrikálnék? Űrhajót!
Tán csak szabad, nem?
Hát űrhajót... azt szabad!
S aztán mit csinál azzal az űrhajóval?
Hát mit csinálnék? Kifestem!
Kifesti! S aztán milyen színűre festi?
Hát milyenre festeném?
Mint azt a ládikát ott ni!
Lesz rajta piros tulipán,
fehér gyöngyvirág
meg zöld levélke!
Zöld levélke?! S aztán mondja,
a színeket maga találja ki?
Hát nem kell azokat kitalálni,
azok már ki vannak találva!
Úgy! S aztán kinek csinálja
maga ezt az űrhajót?
Hát kinek csinálnám, kérem?
A falunak.
A falunak? Azt a ...
S minek kell ez a falunak?
Hát kelleni nem kell,
de szeretnénk már mi is
egy kicsit csak úgy libegni
a világűrben!
Fejjel lefele?
Fejjel lefele! Hogy azért még közben
láthassuk, hogy nő a pityóka
a kertben!
S mondja, itt a faluban ki adott engedélyt
magának ilyesmire?
Hát megkérdeztem a papot
meg a tanítót, nem ellenezték.
S mondja csak, miye ez itt
az űrhajónak?
Hát miye lenne? A farka!

Hát ez itt?
 Az meg a füle!
 No, ne mondjon már nekem
 ilyen sületlenségeket!
 Majd mindjárt azt is kisüti,
 hogy még töke is lesz
 ennek az űrhajónak!

3

Itt a falurádió,
 kedves falubéliek, ezúton
 közhírré tétetik, hogy mindazon személyek,
 akik úgy vélelmezik, hogy
 ennek a kicsi falunak,
 akármilyen kicsi falu is,
 joga van űrhajót küldeni a világűrbe,
 kérjük szíves feliratkozását
 Botka Fülecs Jancsinál,
 kedves és szeretett vőfélyünknel,
 aki, mint tudjuk, nemegyszer
 látta el mindannyiunk megalégedésére
 a szószólói teendőket a falu
 különböző lakodalmas házainál,
 s mint tudjuk, most a hét végén
 igen hasonló szerepet visz majd
 ifjú Rosta Likas Mihály és
 Nagy Kicsi Piroska
 déli tizenkét órakor kezdődő esküvőjén,
 ahová is szeretettel várják a meghívottakat,
 a kappant ne felejtsek otthon,
 se a bugyellárist,
 nos, kedves falubéliek,
 hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem,
 visszatérvén az űrhajós gondolatra,
 mi itt a falurádióban
 arra kérnénk minden szeretett falustársunkat,
 gondolja végig, hogy egy ilyen úrutazás
 milyen óriási változást hozhatna
 a falu életében, s aztán
 nyilvánítson véleményt arról,
 szeretné-e,
 hogy űrhajót küldjünk az égbe,
 amely alkalmatosság különben
 Fúró Furka János faragómester műhelyében készül,
 és szép tulipánokkal, gyöngyvirággal
 leszen körülpingálva, ahogy ez már
 az ilyesfajta alkalmatosságoknál
 ezen a tájon szokás.

Hát maga mit csinál itt,
János bácsi?
Hogyhogy mit csinállok?
Itt né... készülök a világűrbe.
Jaj, ne mondja már maga is ezt a butaságot,
jöjjön be inkább a könyvtárba!
Ilonka, maga nem hiszi,
hogy felmehetünk az űrbe?
Az amerikaiak felmentek,
a szovjetek felmentek,
csak épp mi nem mehetünk fel?
Hát már mi a baj a mi kis falunkkal,
hogy csak éppen mi nem mehetünk fel?
A sertésállomány rendben,
az iskolaköteles gyermekek az iskolában,
s akkor még az űrbe se mehetünk?
Tán már útlevel kell oda is?
Na jó, ha nem mehetünk a világűrbe,
akkor adjanak útlevelet
legalább Csehszlovákiába,
azért is várok itt,
mert ha az úrutazásból nem is lesz semmi,
hátha elengednek legalább
Csehszlovákiába.
Útvefűró, azt mondják,
kitűnő útvefűró
van ott az üzletekben.
Na aztán, maga akar az űrbe menni?
Épp maga, aki úgy le van maradva?
Hát azt se tudja, hogy már nincs
Csehszlovákia?
Mit beszél maga itt Csehszlovákiáról
meg útlevelelről?
Már rég megváltozott minden!
Mehet mindenki, ahova akar.
No hát akkor meg annál inkább!
Mit dirigál maga, hogy hova
akarjak én menni?
Nem voltam én még eddig soha sehol!
Hát most egyszerre, egyből látni akarom
az egész világot!

Maga nem megy?
Hagyjon engem békén.
Hát pedig onnan a világűrből
egészen másként látná az életét!
No, tán csak nem épp most

érkezett vissza onnan?
 Az a koszos uzsonnatáska az oldalán
 nem azt mutatja!
 Akármit is mond most,
 mire a gyárkapuhoz ér,
 meg fogja bánni.
 Mikor belép az ajtón
 s leüti a pontálóórát, máris bánni fogja,
 hogy nem a csillagokat választotta
 inkább.
 Ne hagyjon már, ne hergeljen
 ezekkel a marhaságokkal.
 Különben is, ha a házam építem,
 kaphatok szabadnapot,
 ha a kukoricát kell rendbe tegyem,
 kaphatok szabadnapot,
 ha a tüzelőt kell befuvarozni,
 kaphatok szabadnapot.
 De azt nem mondhatom, ember,
 a csoportvezetőnek, hogy kéne néhány nap,
 mert né, megyünk a világűrbe.

6

Kérem, mindenki figyeljen!
 Akkor most elpróbáljuk azt a jelenetet,
 hogy kinn vagyunk a világűrben!
 Mínyóka Pista, nem hallod?
 Hagyd már Both Katit békén,
 s egy kicsit kucorodj te is össze,
 Gál Pisti, állj te is oda mellé,
 Ilona, Ferkő János, ne babrálj
 már azzal a karórával, álljatok
 oda mind Mínyóka mellé,
 húzódjatok jól össze, úgy,
 mintha, mondjuk, egy nagy
 disznóhólyagban lennétek!
 Próbáljatok úgy állni egymás mellett,
 emeljétek fel kissé a kezetek, mozgassátok,
 le-föl, úgy, mintha lebegnétek!
 S akkor mondjuk a szöveget,
 egyszerre, mindannyian,
 jól hallhatóan, mormoljon mindenki,
 mondjuk a szöveget,
 mormolunk, halljam a mormolást,
 szép tisztán, világosan
 mormoljon mindenki!

A költő ott lakott a kakasos házban,
de nem igazán a falunak a költője volt ő,
inkább a költőnek volt ez a faluja,
se a falu templomával,
se a falu kocsmájával,
se a falu gyöngyeivel, szalagjaival
nemigen tudott mit kezdeni,
a maga szárnykészítő munkája mellett
igaziból szót érteni is csak
egy másik szárnykészítővel tudott volna,
ha lett volna ilyen fantaszta
abban az időben a faluban,
de akkortájt a fantaszták megbújtak
a könyvek lapjai között,
magyarán se a falu nem tudott
mit kezdeni az ő költőjével,
se a költő az ő falujával,
kitérőleg válaszolt, ha valamelyik öreglegény
behívta a kocsmába egy pálinkára,
s kitérőleg válaszolt akkor is,
ha megkérdezték, hogy na de ugye maga csak
nem olyan költő, mint Petőfi Sándor,
egyedül akkor beszélt egyértelműleg,
amikor egyszer azt kérdezték,
hogy no de mi végre is akarná
azokat a szárnyakat,
de hát mi végre is akarnám, mondta,
hát fel akarok repülni az égbe,
no de hát ez régi történet,
s nem látta senki azóta se
átrepülni a falu felett.

Na, hát aztán az én lányomból
nem csinálnak kurvát,
még hogy szépségverseny,
s aztán majd ott kell illegesse
magát pucéron,
szegény Kós Károly, ha látná,
pirulna szégyenében,
hát erre tervezte ő a kultúrházat,
mondtam is Both Kati szomszédasszonyomnak,
te Kati, hát mégis hogy gondolod,
odaengeded kis Katit, hogy ott szaladgáljon,
mint egy fürdős kurva, a színpadon,
majdnem meztelenül,
hát azért végezte el a nyolc osztályt,
még hogy Kalotaszeg Szépe,

hát vetköztessék csak le a kezdeményezők
 a maguk feleségeit,
 tegyék ki a saját portékát a színpadra,
 jól van, nem kell muszuly, megértem én,
 jól van, nem kell rékli, megértem én,
 de hogy már éppen meztelenül
 akarják mutogatni őket,
 akkor már inkább az úrhajó,
 ha olyan nagyon akarja, hát akkor már
 inkább eridjen fel a világűrbe,
 ott aztán majd csinálhat, amit akar,
 nem látja senki.

9

Én nem is tudom, az emberek
 hogyan hiszik el ezt a marhaságot,
 nézd, én lehúztam harminc évet,
 harminc évig dolgoztam a mozdonyjavítóban,
 hát nekem egyszer nem jutott eszembe,
 hogy szeretnék felmenni a világűrbe,
 harminc évig keltem hajnali negyed ötkor,
 harminc évig zötyögtem a munkásvonattal
 mindennap be a gyárba,
 na jó, nem azt mondom, mert vasárnap
 nem kellett menni, mikor először mentem,
 szinte gyerekként, s láttam, hogy milyen
 mocskos ruhában dolgoznak a munkások,
 hát nagyon elcsodálkoztam, s aztán
 egy idő múlva én is pont olyan
 mocsok-munkás lettem, de hát nekem
 akkor se jutott volna eszembe ilyesmi,
 az eszembe jutott, hogy szeretnék
 egy tisztább munkahelyet,
 de az például eszembe se jutott, hogy
 szeretnék felmenni a világűrbe,
 már az igaz, hogy akkor az ilyesmi
 nem is volt lehetséges,
 ma meg, ugyebár, már mindent lehet,
 a múltkor az unokám, ni, hát nem idehozta
 azt a nyavalyát, tudja, amelyik mutatja,
 hogy mi milyen távolságra van,
 hogy lehet odajutni, s hát este nem
 kiállt vele a tornácra, s kezdte méricskélteni,
 hogy ez a csillag hány kilométerre
 van tőlünk, meg az a csillag
 hány kilométerre van, vagy mi,
 mert a fene érti már ezeket
 a dolgokat, aztán a végén azt mondta,
 hogy na, bapó, amennyit maga lebiciklizett,
 azzal már szinte a holdba
 is eljuthatott volna.

No, ismételjük meg, bújjon csak
mindenki bele abba a nagy disznóhólyagba,
összekucorodni, úgy, úgy, még jobban,
két karunkat, egyik lábunkat kissé mozgatjuk,
úgy, lebegünk, lebegünk,
Nagy Fiú Kati húzd bennebb a lábad,
kilóg a lábad a világűrbe,
lebegünk, lebegünk,
nézünk, kukucskálunk kifele az ablakon,
hogyhogy hol van az ablak,
ott van az orrod előtt,
képzeld azt, hogy kis kerek
ablakok vannak a disznóhólyagon,
nézünk, kukucskálunk kifele,
egy-egy bolygó, mint valami kismalac,
úgy hengeredik a szemünk elé,
most megpillantjuk a Tejutat,
mindenki megpillantja,
emeljük tenyerünket a szemünk fölé,
mondjuk, ni, ott a Tejút, hangosabban,
még egyszer, ni, ott a Tejút!

Mi vagyunk a kis papleányok,
a két kis papleány,
állunk a kerítés kapujában,
pereg a nyelvünk,
egyszerre mondunk mindent,
nyikorgatjuk az utcaajtót,
ráncigáljuk egymás ruháját,
mondjuk vihogva,
Pucér Maca, Pucér Maca, vihogunk,
hát ti mit helytelenkedtek itt,
kicsi papleánykák, jön Erzsébet néni
közelebb a kapuhoz, kezeiben
egy-egy tejeskannát lóbálva,
hát aztán mit szól édesapátok az úrhajóhoz,
bár én úgy gondolom, hogy a tiszteletes úr
már csak nem akar tán ő is
időnap előtt a mennyekbe repülni,
Pucér Maca, Pucér Maca,
vihognak tovább a papleánykák,
ejnye te, miket beszéltek,
teszi le Erzsébet néne hirtelen
a két kantát maga mellé,
csak hogy beléjük nem botlik
az épp odaérő harangozó,
na mondja már, Pista István, mondja,

maga okos ember, mondja, hát lehetséges
 hogy Furka János olyan micsodát csinál,
 amivel a falu felmehet az égbe?

Pucér Maca, Pucér Maca,
 vihognak a papleánykák,
 a harangozó áll szóltanul, nézi Erzsit,
 eszébe jut régi szép legénykora,
 no hiszen nem kell ahhoz Furka János,
 mondja magában,
 nekem is van olyan micsodám,
 amivel égbe vinnélek én téged,
 te Pucér Maca!

12

Halló, halló, ez itt a falurádió!
 Kedves falusfeleink, ezúton
 szeretnénk felhívni a figyelmüket,
 hogy vasárnap, templomozás után,
 mindazok, akik szeretnének felszállni
 az úrbe, gyülekezzenek a bolt előtt,
 lehetőleg csak a legfontosabb
 dolgokat hozzák magukkal,
 azt még nem tudjuk, hogy mennyi
 ideig lesznek távol, a biztonság kedvéért
 néhány napi elemőzsiával
 mindenki lássa el magát,
 az úrhajó nemsoká készen áll,
 ajánljuk azt is, mindazok, akik
 elszánták magukat erre a páratlan utazásra,
 gondolják végig az életüket,
 hogy tényleg el akarják-e hagyni ezt a földet,
 ki tudja, lehet, olyan csillagra találunk,
 ahol úgyszintén van emberi élet,
 lehet, hogy még olyan falut is találunk,
 mint ez a miénk, ki tudja,
 ráadásul lehet, hogy még magyarok is lakják,
 hát már miért ne lehetnének magyarok
 a világűrben is, ha már égen-földön mindenhol
 vannak, miért ne lehetnének a világűrben is,
 sőt, lehet az is, hogy van egy egész
 égi Magyarország odafönn, egy olyan igazi,
 amelyet mindannyian szeretnénk,
 lehet, hogy van, csak azért nem tudunk róla,
 mert onnan senki nem akart visszajönni,
 hát vajon miért épp arrafelé
 tűnt el Csaba királyfi, ugye, miért ment volna
 éppen arra, fölfelé, ha ott nincsenek magyarok,
 így hát, kedves falusfeleink, gondolják meg,
 hogy milyen szívvvel, milyen lélekkel
 indulnak neki az útnak, gondolja végig

mindenki eddigi itteni életét,
aki el akar menni,
gyülekező a bolt előtt!

13

De hát mért kell nekünk ilyen
butaságot próbálni, hogy megyünk az űrbe,
mért kell nekünk ilyen
lehetetlenséggel foglalkozni,
miért nem próbálunk valami olyan darabot,
hogy például valaki innen a faluból,
például egy fiú szeret egy lányt,
vagy például egy lány szeret egy fiút,
de a szülők nem egyeznek bele,
mert például a lány vagyonos család,
a fiúé meg szegény,
vagy például a fiúé a vagyonos,
és a lányé szegény,
és akkor ők elszöknek, mondjuk, Kolozsvárra,
és akkor albérletbe mennek,
s akkor a családok kitagadják őket,
és akkor ők nem találnak munkát,
s akkor kimennek mondjuk Magyarországra,
valami ilyesmi mai darab kellene,
igazán nem értem, hogy mért kell nekünk
ilyen űrhajós butaságot próbálni,
s a lányt mondjuk Annuskának hívják,
s akkor ott kinn ő benevezi magát
a balatonfüredi Anna-bálra,
a fiúnak meg jó hangja van,
jelentkezik a Csillag születik-be,
és akkor a lány bekerül a döntőbe,
és a fiú is bekerül a döntőbe,
de egyik sem tud ott lenni a másik szereplésén,
mert éppen egyszerre van a döntő,
és akkor a lány lesz az Anna-bál királynője,
a fiú pedig megnyeri a Csillag születik-et,
szóval valami ilyen, igazi történetre gondoltam,
nem tudom, mért kell nekünk ilyen
égi butaságot próbálni,
disznóhólyagban menni az űrbe,
mért kell nekünk ilyen
lehetetlenséggel foglalkozni,
s a szülők itthon a tévében látják őket,
de az egyik család az egyik tévét nézi,
a másik meg a másikat,
így mindkét helyen azt hiszik,
hogy az övéké vitte többre,
de aztán kiderül az igazság,
a szülők megbékélnek,

hazahívják a fiatalokat,
s azok beköltöznek
a felsőházba.

14

Kedves tanító néni,
lássa, hogy megszoktam a mosógépet,
az Isten se bírná kézzel azt a sok szennyest,
amit Gyurim meg a fiam leadnak szombatunként,
édesanyám azzal a sulykolófával mosott, ni,
egy életem át, de hát mi már
nem vagyunk meg a modern dolgok nélkül,
látja, hogy van ez, tanító néni,
s emlékszik, emlékszik a tanító néni,
ott ültünk magánál a konyhában,
jöttek többen is, jól emlékszem,
mert akkor még csak magának volt televíziója,
én ott, azon a széken ültem a sarokban,
s akkor lehetett látni, mutatták,
hogymiként érkeznek meg a Holdra,
s miként száll ki az első ember,
néztük és hallgattunk, de nem hitte el senki,
mutathatták ott nekünk a lábnyomát,
igen, ott volt az, ott volt a porban,
de hát aztán por itt is volt,
még éppen a ház előtt is,
hiszen a felső utca akkor még nem volt kikövezve,
úgy néztük mi akkor azt,
mint valami filmet vagy előadást,
amit jól megcsináltak,
de hát nem hitte azt senki,
senki nem hitte azt innen a faluból,
csak kacagtuk, hogy milyen jól megcsinálták,
hogymilyen nagyokat lépnek,
na mondja, s aztán később, jó pár év múlva
hát nem én voltam az első a faluból,
aki először járt Amerikában,
most meg már, hallotta ugye,
Fűrő Furka is nekiállt, úgy mondják,
hogymegy olyan ürrepülő-valamit
eszkábáljon, de hát, mondják, egyáltalán
nem olyan lesz, mint
amivel én Amerikába mentem,
az öcsémhez.

15

Én vagyok itt a falu bolondja!
Azazhogym falu bolondja nem vagyok,
csak éppen annak tartanak.

Falubölcse-bolondja minden falunak van.
Ahol nincs, az már nem is falu tán.
Az már csak volt falu.
Na most ide figyeljenek,
kérdézném én azt ni itten,
most, amikor egyesek közülünk
valami távoli, tőlünk idegen,
messzi bolygón akarnak boldogulni,
hogyan is van ez?
Tudjuk-e, hogy van élet más bolygón is?
Nem tudjuk.
Tudjuk-e hogy vannak emberek más bolygón is?
Nem tudjuk.
Nem tudjuk, hogy van-e ott élet.
Ám azt tudjuk, hogy lehet.
S ha van élet egy másik bolygón?
Akkor ott lehetnek emberszabású lények is.
No de akkor, kérdezem én, azok
ott kinn a világűrben,
azok az emberek miből lettek?
Tán azok is a majmoktól származnak?
És ha igen, kérdezem én, akkor
honnan kerültek azok a majmok a világűrbe?
Ezt magyarázza meg nekem valaki!
Vagy lehet ember másból is, nem csak majomból?
De akkor meg az miért biztos,
hogy mi majmoktól lettünk?
Ezt magyarázza meg nekem valaki!
Kérdezem én, akit falu bolondjának tartanak,
de falu bolondja azért épp nem vagyok.
Ha az lennék, nem kérdezném, hogy van ez,
hanem elmagyaráznám, hogy van ez.

16

Emberek, emberek,
mindenki, aki nem akar jönni,
húzódjon mindenki hátra,
vissza egészen a tyúkólakig, a kerítésig,
a többiek jöjjenek közelebb,
húzódjon mindenki ide mellém,
sorakozzanak fel itt, körben,
Kovács Pali Feri, számítok rád,
mától őrséget állítunk az úrhajó védelmére,
gyere csak ide, Vincze János,
és te is, Máthé Nyakas Pista,
hallottam, hogy egyesek a faluból
egészen felpaprikázódtak,
jöjjön Veér András is, te is, Both Jani,
néhányan romba akarják dönteni,
hát te, kis Minya, te nem jössz?

Szét akarják hasogatni az úrhajót,
 Nagy Fiú Kati, Sánta Kis Erzs,
 ugye, számíthatok rátok is, ugye,
 azt mondják, hogy a falu életében
 csak a közös akarat dönthet,
 Both Pete Aranka, Thurzai János,
 azt mondják, vagy mindenki menjen fel az égbe,
 vagy maradjon mindenki itthon,
 de én egyáltalán nem osztom
 ezt az elképzelést, hogy is gondolják,
 egy egész falut felköltöztetni az úrbe,
 Thurzai Ibolya, mellettünk a helyed,
 ezek az emberek netán azt gondolják,
 hogy visszük a kecskét, még tán a tehenet is,
 „elfér az ott, van hely fenn bőven”,
 az ilyen emberek maradjanak itthon,
 aki osztani-szorozni akar,
 az égbe ne menjen.

17

No akkor most még egyszer, utoljára,
 mindenki be a nagy disznóhólyagba,
 összekucorodni, úgy, úgy, még jobban,
 két karunkat, egyik lábunkat kissé mozgatjuk,
 kinn vagyunk a világűrben,
 benn vagyunk a disznóhólyagban,
 kinn vagyunk a világűrben,
 úgy, lebegünk, lebegünk,
 kinn vagyunk a világűrben,
 benn vagyunk a disznóhólyagban,
 kinn vagyunk a világűrben,
 Nagy Fiú Kati, húzd bennebb a lábad,
 lebegünk, lebegünk,
 lengetjük a kezünket,
 nézünk, kukucskálunk kifele,
 nézünk, kukucskálunk kifele,
 egy-egy bolygó, mint valami kismalac,
 úgy hengeredik a szemünk elé,
 most megpillantjuk a Tejutat,
 megpillantjuk a kis kerek ablakon át,
 mindenki megpillantja,
 emeljük tenyerünket a szemünk fölé,
 csillagok sisteregnek el mellettünk,
 nézzük, követjük az egyik útját, ahogy elsistereg
 s lehull, s akkor most hirtelen,
 mindenki, egyszerre, felkiált:
 Ni, ott, ott, az égi Magyarország!
 Édes jó Istenünk,
 nézzük, nézzük a disznóhólyagból,
 édes jó Istenünk,

S otthon próbáljátok meg,
messziről, nagyon messziről,
újraélni ezt a történetet.

Látjátok, ugye, látjátok, ott távol,
a nagy, kéklő világmindenségben,
messze, nagyon-nagyon messze,
mintha csak egy földgömb lenne,
látjátok, ugye, ezt a kicsi Földet?
S látjátok ott rajta ezt a mi kicsi falunkat?
A harangozó épp most indul
fel a templomtoronyba...

Itt a falurááááádió!
Itt a falurááááádió!

19

Népdal hallatszik,
zászlók lobognak,
a férfiak nyakalják a butykost,
s akkor a hátuk mögött,
a besötétedett kertek lombja fölött,
egyszer csak, hirtelen,
hatalmas fény lobban fel a falu fölött,
s furcsa gömb
emelkedik
a levegőbe.

20

Fakanál-menyasszonyok
fakanál-vőlegények

vígan ropja a táncot
a fakanál-vendégsereg

a fakanál-vőfély
elmondja a verset

s húzza a harangot
a fakanál-harangozó

a falu népe körbeüli a dombot
a falu egész népe
mind-mind fakanálból

ballag a tehénke
mögötte egy bivaly
bábok mind mind
bábok

nézi az űrből az estét
a holdba szállt űrutazó
tulipánnal és gyöngvirággal
pingált a kalotaszegi űrhajó

tudja: odalenn
fakanál-párok
őrzik titkát a megmaradásnak

a házak fölött
fakanál-gólyák

fakanál-pólyást hoznak majd
a fakanál-fiúnak
fakanál-lánynak

az űri vendég leint a földre
holdas pályája magasából
hálás szívvel hogy holdba-írták

miközben

lenn ki holdba írta
ki odalenn rója a strófát
vendég ő is csak földi vendég
és ő is ő is fakanálból.